

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/68/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622205688
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2622205688.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená advokátom JUDr. Jánom Pekarom, so sídlom Potočná 191/39, 909 01 Skalica, proti: 1. Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdkova cesta 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, 2. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 a 3. nebohá E. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom B. XX, XXX XX B., zomrelá XX.XX.XXXX, vo veci návrhu na potvrdenie vydržania nehnuteľnosti o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k.: 5Vyd/1/2022 - 54 zo dňa 29. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie voči nebohej E. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom B. XX, XXX XX B., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, výrokom II. návrh vo zvyšku zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil použitím ustanovení § 2 ods. 1, § 359a, § 359c ods. 2 a § 359e ods. 2, zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový priadok (ďalej „C. m. p.“) a § 61, § 62, § 78, § 161 ods. 1 a ods. 2 a § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový priadok (ďalej „C. s. p.“), § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

1.2 Navrhovateľka sa svojím návrhom domáhala potvrdenia vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva číslo XXX pre obec a katastrálne územie B. v okrese Senica. Išlo o pozemok parcely registra „C“ s číslom 23 o výmere 964 m², ktorý je vedený ako zastavaná plocha a nádvorie, a to v celom podiele 1/1. Navrhovateľka tvrdila, že toto právo nadobudla vydržaním k 27. januáru 2001. Zároveň žiadala, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Súd prvej inštancie z obsahu návrhu a priložených dôkazov zistil, že odporkyňa 3 - E. A., F. A., narodená XX. XXXXXXXX XXXX a naposledy bytom v B. G. XX, ktorá je na liste vlastníctva číslo XXX zapísaná ako podielová spoluvlastníčka predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/8, a proti ktorej návrh smeroval, zomrela už XX. XXXXX XXXX. Z tohto dôvodu súd uznesením zo dňa 9. februára 2023 konanie zastavil a zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie. Krajský súd v Trnave rozhodnutím zo dňa 30. októbra 2023 zrušil pôvodné uznesenie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že súd prvej inštancie správne posúdil, že E. A. nemala procesnú subjektivitu, keďže zomrela pred začatím konania, čo predstavuje neodstrániteľnú vadu konania. Nesprávny však bol postup súdu prvej inštancie, ktorý zastavil celé konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu sa povinnosť zastaviť konanie vzťahuje len na účastníka, ktorý nemá procesnú subjektivitu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak vychádzalo

z nesprávneho právneho posúdenia. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní má zaoberať námietkami navrhovateľky a zohľadniť, že hoci C. m. p. v konaní definuje účastníka, vždy musí ísť o subjekt práva.

1.3. V ďalšom prvoinštančnom konaní súd opätovne skúmal procesné podmienky a dospel k rovnakému záveru, že E. A., ktorá zomrela pred podaním návrhu, v čase podania návrhu nemala spôsobilosť na práva a povinnosti ani procesnú subjektivitu. Preto výrokom I. opätovne zastavil konanie voči E. A. pre nedostatok procesnej subjektivity. Ďalej konštatoval, že v konaní o potvrdení vydržania Civilný mimosporový poriadok presne vymedzuje, kto je účastníkom konania. Okruh účastníkov je kogentný a ide o formu núteného spoločenstva, kde účasť všetkých zákonom určených osôb je nevyhnutná. Pretože bolo konanie zastavené voči jednej z účastníčok, nie je splnená podmienka účasti všetkých potrebných subjektov a súd prvej inštancie preto návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti výrokom II. zamietol. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka sa domáhala potvrdenia vydržania celej nehnuteľnosti, hoci jej vlastnícke právo k časti tejto nehnuteľnosti už bolo zapísané na liste vlastníctva v podiele 7/8. Mohla sa teda domáhať potvrdenia vydržania len k tej časti, ku ktorej zapísané vlastnícke právo nemala (k podielu 1/8).

1.4 O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, v súlade so zásadou, že každý účastník si znáša svoje vlastné trovy.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie navrhovateľka z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.). Namietala, že v návrhu na potvrdenie vydržania ako účastníkov konania označila všetky osoby, ktoré § 359c ods. 2 C. m. p. uvádza, okrem iného aj osobu, ktorá mala v čase začatia konania zapísané vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Osoba, ktorá bola takto zapísaná je E. A. ako účastníčka konania 3, pričom navrhovateľka vo svojom návrhu poukázala na znenie právnej úpravy ako aj na skutočnosť, že E. A. je už mŕtva. Súd prvej inštancie voči nej konanie zastavil, pričom týmto svojím postupom konal v rozpore s § 359c ods. 2 C. m. p., keď navrhovateľ bol povinný uviesť ako účastníka aj osobu, ktorá je zapísaná na príslušnom liste vlastníctva, teda nebolo povinnosťou navrhovateľa ako účastníka konania v návrhu uviesť jeho prípadných právnych nástupcov. Civilný sporový poriadok jednoznačne počíta s tým, že procesnú subjektivitu má aj taký subjekt, ktorý nemá spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 61 C. s. p.). Súd svojím odôvodnením vytvára „dvojaký režim“, keď tvrdí, že mŕtva osoba nemá procesnú subjektivitu, no na druhej strane chráni práva takejto osoby bez procesnej subjektivity. Ak však nejaká osoba nemá procesnú subjektivitu, niet potom žiadnych procesných práv, ktoré by súd mohol chrániť. Ide o zjavný rozpor v argumentácii súdu prvej inštancie. Prvoinštančným súdom vyslovený právny názor prakticky znemožňuje vydržanie nehnuteľnosti v prípade, ak osoba zapísaná na liste vlastníctva je mŕtva. Súd týmto svojím právnym názorom fakticky dopĺňa hmotnoprávnu úpravu vydržania o negatívnu podmienku v podobe stanovenia, že osoba zapísaná v liste vlastníctva nesmie byť mŕtva. Vzhľadom na to, že uznesenie súdu prvej inštancie je nezrozumiteľné a nedostatočne odôvodnené, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. V súlade s ustanovením § 359d ods. 3 C. m. p. súd nedoručoval návrh na začatie konania ani odvolanie odporcom 1 a 2.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 59 C. m. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d) a h) C. s. p.), preskúmal rozhodnutie s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť, i keď z čiastočne iných dôvodov.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď zamietol návrh navrhovateľky o potvrdenie vydržania pozemku na parcele č. 23 o výmere 964 m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXX pre obec a katastrálne územie B. v okrese Senica (v ďalšom texte „predmetná nehnuteľnosť“).

6. Podľa § 2 C. m. p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že v priebehu konania navrhovateľka doručila odvolaciemu súdu podanie nazvané zmena návrhu, ktorým navrhla zmenu návrhu tak, že sa domáha potvrdenia vydržania predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/8. Pôvodne sa navrhovateľka domáhala potvrdenia vydržania predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/1, odvolací súd preto vyhodnotil podanie navrhovateľky ako čiastočné späťvzatie návrhu.

8. Podľa § 370 ods. 1 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods. 2 C. s. p. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Podľa § 370 ods. 3 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

11. Podľa § 145 ods. 3 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

12. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva prípustnosť čiastočného späťvzatia návrhu aj v odvolacom konaní. Vzhľadom k skutočnosti, že návrh na začatie konania ešte nebol doručený odporcom 1 a 2, odvolací súd nerozhodol samostatným výrokom o pripustení čiastočného späťvzatia návrhu, ale v konaní pokračoval postupom podľa citovaného ustanovenia § 145 ods. 3 C. s. p. a konal o zvyšku nároku, teda o potvrdení vydržania predmetných nehnuteľností v podiele 1/8 k celku.

13. Následne, v súlade s ustanovením § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd skúmal procesné podmienky konania. Procesné podmienky konania možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane strán sporu, resp. účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného konania. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.08.2010, sp. zn. 4 Co 2/2010, resp. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016, 606, 1269 s.).

14. Podľa § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením.

15. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka smrťou táto spôsobilosť zanikne.

16. Podľa § 61 C. s. p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

17. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že ako odporkyňu 3 označila navrhovateľka E. A., nar. XX.XX.XXXX, zomrelú XX.XX.XXXX, správne teda súd prvej inštancie konštatoval, že označená účastníčka konania – E. A. nemá spôsobilosť na práva a povinnosti v zmysle citovaného ustanovenia § 7 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho nemá ani procesnú subjektivitu v zmysle citovaného ustanovenia § 61 C. s. p.. Odvolacia námietka navrhovateľky spočívajúca v tom, že odporkyňa 3 má procesnú subjektivitu podľa § 61 C. s. p., veta za bodkočiarkou, neobstojí, pretože v zmysle vety za bodkočiarkou má procesnú subjektivitu existujúci subjekt, ktorý však nemá hmotnoprávnu subjektivitu – nemá spôsobilosť na práva a povinnosti, napriek tomu disponuje procesnou subjektivitou. Typickým

príkladom je zdravotnícke zariadenie v konaní o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení (§ 252 a nasl. C. m. p.). Označená odporkyňa 3 však ako subjekt neexistuje (porovnaj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016, 223 s.).

18. Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 Základných princípov C. s. p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19. Podľa čl. 6 Základných princípov C. m. p. súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

20. Najvyšší súd SR, ako jedna z najvyšších súdnych autorít, v uznesení sp. zn.: 5Cdo/60/2024 zo dňa 20.02.2025 v dovolacom konaní vecne totožným s preskúmanou vecou - o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, poukázal na citované ustanovenie § 6 C. m. p. a odbornú literatúru, v súlade s ktorou konštatoval, že "V mimosporových konaniach vyšetrovací princíp spolu s princípom oficiality a materiálnej pravdy zdôrazňujú materiálne vedenie konania, ktorého výsledkom má byť rozhodnutie čo najbližšie hmotnoprávnym pomerom účastníkov konania. V zmysle uvedeného princípu súd preberá procesnú aktivitu a je povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (Smyčková, R., Števček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. I. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017, 21 s.).... Mimosporové konanie nie je zamerané primárne na riešenie právneho konfliktu medzi dvoma proti sebe stojacimi stranami, ale smeruje k poskytnutiu ochrany vzťahov, resp. právom chránených záujmom pro futuro, preto aj okruh subjektov konania je nastavený inak ako v sporovom konaní. Pre zachovanie procesného postavenia v konaní zákon ukladá súdu povinnosť pribrať do konania v ktorejkoľvek fáze toho, kto má mať procesné postavenie účastníka a s kým súd nekoná (§ 10 ods. 1 CMP). Okruh účastníkov konania o potvrdení vydržania je definovaný v ust. § 359c ods. 2 CMP v spojení s ust. § 7 ods. 1 CMP. Preto platí, že účastníkom konania je len ten, koho zákon za účastníka označuje. Konkrétne pre toto konanie sú účastníkmi konania: a) navrhovateľ, b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka, c) správca lesného pozemku a d) Slovenský pozemkový fond. V prípade, že vlastníč alebo podielový spoluvlastník, ktorého vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti je zapísané na liste vlastníctva, už nežije, nie je ho možné označiť ako účastníka konania. Takáto osoba nemá v zmysle ust. § 7 ods. 2 OZ právnu subjektivitu, a teda ani procesnú subjektivitu v zmysle § 61 CSP. Ak by navrhovateľ takúto osobu napriek tomu vo svojom návrhu na začatie konania označil ako účastníka konania, musel by súd konanie zastaviť podľa § 62 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, pretože ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Bez pochybnosti zostáva, že navrhovateľ musí v konaní označiť ako účastníkov konania dedičov zomrelej osoby, ktorej právo je zapísané na liste vlastníctva. Ak identitu dedičov nepozná, tak by mal účastníka označiť ako „Neznámy (resp. nezistený) dedič po poručiteľovi (identifikačné údaje vyplývajúce z listu vlastníctva) ..., zast. Slovenským pozemkovým fondom ...“. S ohľadom na charakter konania o potvrdení vydržania ako mimosporového konania, v ktorom sa uplatňuje vyšetrovací princíp a princíp materiálnej pravdy, možno v záujme riadneho, rýchleho a hospodárneho usporiadania vlastníckych vzťahov považovať za spravodlivé, aby aj v prípadoch, v ktorých nevystupuje SPF ako zástupca neznámych vlastníkov (napr. ak ide o vlastnícke právo k bytom a nebytových priestorom), súd po zistení, že ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, už nežije, lustráciou v príslušných registroch, ku ktorým má v rámci svojej činnosti prístup, zistil okruh dedičov a konal s nimi. (Smyčková, R., Števček, M., Lowy, A., Tomašovič, M., a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. II. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2024, 1070 s.)...Na základe vyššie uvedeného procesného stavu a vezmúc v úvahu aj závery doterajšej judikatúry najvyššieho súdu k inštitútu nezisteného vlastníka (uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/136/2020 zo dňa 22. júla 2020, 6Cdo/196/2022 zo dňa 16. apríla 2024, 8Cdo/31/2018 zo dňa 15. apríla 2019), aplikujúc princíp oficiality zakotvený v CMP, dospel dovolací súd k záveru, že „pokiaľ má súd pri skúmaní procesných podmienok konania pochybnosti o ich splnení, skôr ako dospeje k záveru, že je potrebné konanie pre tento nedostatok zastaviť, vyzve navrhovateľa na opravu označenia účastníka,

resp. doplnenie okruhu účastníkov konania a to aj s prihliadnutím na ustanovenie § 10 ods. 1 CMP, ktoré ukladá súdu povinnosť pribrať v ktorejkoľvek fáze do konania toho, kto má mať procesné postavenie účastníka. Opačným výkladom by bol porušený princíp zákazu denegatio iustitiae, spočívajúci v tom, že súd je povinný vykonávať súdnicstvo.“ K odmietnutiu spravodlivosti dochádza, ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu domáhajúcemu sa súdnej ochrany.“

21. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie nezisťoval okruh dedičov po nebohej E. A. a ani nevyzval navrhovateľku na opravu označenia účastníka, resp. doplnenie okruhu účastníkov konania postupom podľa § 129 C. s. p. v spojení s § 10 C. m. p.. Odvolací súd preto postupoval v súlade s citovanou vyšetrovacou zásadou keď zistil, že okruh dedičov po nebohej E. A. vyplýva z obsahu spisu.

22. Obsahom spisu je výťah z pozostalostného prejednávajúceho protokolu č. 287/1931, p. č. D 383/1931 zo dňa 14. októbra 1931 v pozostalostnej veci po nebohej E. A., F. A., bývalej obyvateľky B., zomrelej v H. dňa XX. XXXXX XXXX, podľa ktorého pozostalý majetok okrem iného tvorí aj nehnuteľnosť na parcele č. 23 v B. v celosti, zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. XXXX pod A I., radové číslo 1. Vlastnícke právo k uvedenej nehnuteľnosti nadobudla dedením dcéra poručiťky E. I., F. A..

23. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Senici sp. zn. D 795/82 zo dňa 22. septembra 1982 v dedičskej veci po poručiťke E. I., F. A., nar. XX. XXXXXX XXXX, zomrelej dňa XX. XXXX XXXX odvolací súd zistil, že štátne notárstvo potvrdilo nadobudnutie dedičstva synovi poručiťky J. I., nar. XX. XXXXXXX XXXX v celosti, okrem iného predmet dedičstva tvorila aj nehnuteľnosť na parcele č. 23 v celosti.

24. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v Senici sp. zn. D 418/91 zo dňa 22. júla 1991 v dedičskej veci po poručiťkovi J. I., nar. XX. XXXXXXX XXXX, zomrelom dňa XX. XXXXXXX XXXX odvolací súd zistil, že dedičstvo prevzala A. B., F. I., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX, teda navrhovateľka.

25. Z uvedených listín nepochybne vyplýva, že navrhovateľka je právnu nástupkyňou E. A., označenej ako odporkyňa 3.

26. Podľa § 584 Občianskeho zákonníka ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak.

27. Je nepochybné, že v zmysle citovaného ustanovenia § 584 Občianskeho zákonníka došlo k splynutiu práva s povinnosťou, keď na strane navrhovateľky aj odporkyne 3 má byť tá istá osoba – navrhovateľka A. B., ktorá je priamym potomkom E. A. a titulom dedenia aj jej právnu nástupkyňou. Z vyššie uvedených listín pritom vyplýva, že zápis vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXX pre okres Senica, obec a katastrálne územie v podiele 1/8 v prospech nebohej E. A. a v podiele 7/8 v prospech navrhovateľky vznikol nepresnými formuláciami majetkovej podstaty dedičstva v rozhodnutiach Štátneho notárstva v Senici v dedičských veciach po poručiťke E. I., rod A. a poručiťkovi J. I..

28. Súd prvej inštancie preto vecne správne rozhodol, keď výrokom I. konanie voči nebohej E. A. - odporkyni 3 zastavil z dôvodu nedostatku jej procesnej subjektivity a výrokom II. návrh zamietol.

29. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

30. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd prvoinštančné rozhodnutie potvrdil aj vo výroku II. aj keď čiastočne z iných dôvodov, ktoré spočívali v splynutí práva na strane navrhovateľky a povinnosti na strane odporkyne 3, v dôsledku čoho je nárok navrhovateľky procesne, v predmetnom súdnom konaní nevymáhateľný. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že svoj nárok má navrhovateľka možnosť uplatniť inými právnymi inštitútmi, keď účelom konania o potvrdení vydržania nie je suplovanie dedičského ani iného konania.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 C. m. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).